

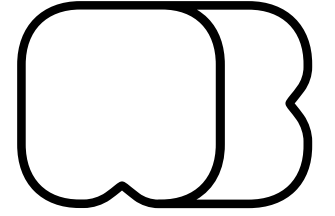
het noordbrabants museum

Small informational text panel next to the painting.

HET
NOORDBRABANTS
MUSEUM

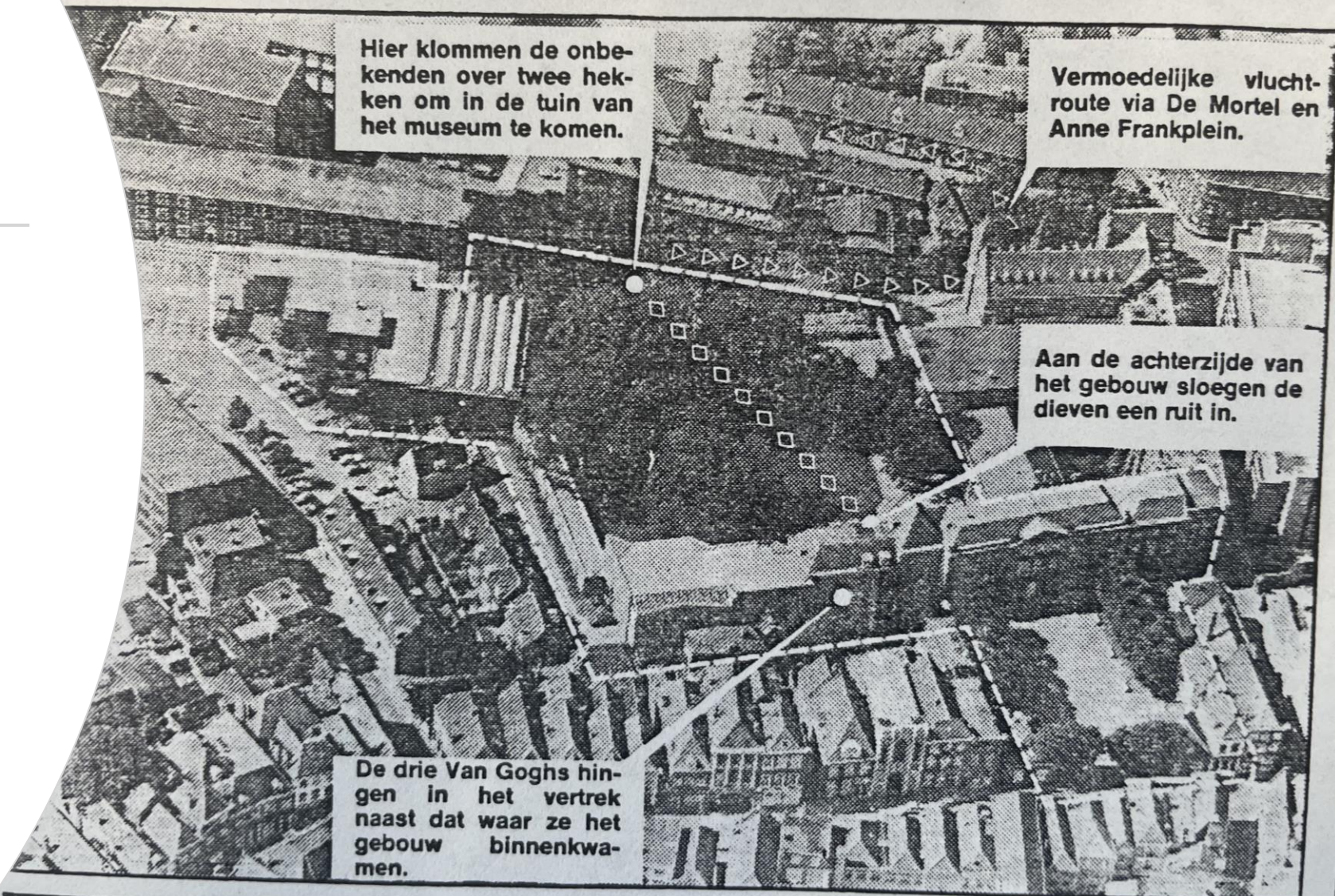

Het **inlevende**
~~getraumatiseerde~~
museum

Jacqueline Grandjean, directeur

alarm in museum

In de nacht van 27 juni 1990 werden drie schilderijen van Van Gogh gestolen uit Het Noordbrabants Museum.

gisteren niet zeggen hoe de dieven zich uit de voeten hebben gemaakt. Aan de ochtendmiddag

Journalisten onderzoeken het hang- en sluitwerk waarmee de

Alarm van Bosch' museum defect

Door onze kunstredactie

DEN BOSCH, 2 juli — De alarminstallatie van het Noordbrabants Museum in Den Bosch, waar vorige week drie doeken van Vincent van Gogh zijn gestolen, was technisch niet in orde. Het lijkt bijna uitgesloten dat de installatie bewust onklaar is gemaakt. Dat heeft de Bossche politie vandaag bekendgemaakt.

Inmiddels zijn tientallen tips binnengekomen, aldus de politie

vanmorgen. Nadat zaterdag bekend werd dat een consortium van verzekeringsmaatschappijen een hoge beloning had uitgelooft voor de tip die leidt tot het terugvinden van de schilderijen, kwam bij de politie opnieuw een reeks telefoontjes binnen. Over de hoogte van de beloning noch over het verzekeringsbedrag van de schilderijen wil men zich uitlaten. De politie wil evenmin ingaan op de vraag of zij belangrijke tips kreeg. In het algemeen wordt als

tipgeld zo'n tien procent van het verzekerde bedrag beschikbaar gesteld. Het buurtonderzoek is afgesloten en heeft geen concrete resultaten opgeleverd. Ook na het verhoor van de museumstaf is men nog in het ongewisse.

In de nacht van woensdag op donderdag verdwenen uit het Noordbrabants Museum drie vroege werken van Van Gogh uit diens Nuense periode. De totale waarde wordt geschat op een bedrag tussen de tien tot vijftien

miljoen gulden. De dieven, vermoedelijk drie mannen, zagen middernacht het museum binnen te dringen. De dubbele, elektronische alarminstallatie werkte niet. Het is nog onduidelijk of het museum deze installatie de afgelopen tijd heeft getest.

Bij het onderzoek zijn nog steeds 25 rechercheurs betrokken. De politie veronderstelt dat het de daders te doen is om losgeld.

De infra rood camera en de alarminstallatie bleken al 1,5 jaar niet te werken. Van een doormelding naar de politie was (nog) geen sprake.

VOORAL BEELDENTUIN EN ACHTERZIJDE NIET GOED BESCHERMD

Noordbrabants Museum blijft kwetsbaar

Het Noordbrabants Museum in Den Bosch heeft een externe beveiligingsdienst ingeschakeld om de kunstschat in het museum te bewaken. Uit een technisch onderzoek van de Bossche politie is gebleken dat de dubbele beveiliging van het museum in de nacht van woensdag op donderdag niet goed heeft gefunctioneerd. Door 'een ongelukkige samenloop van omstandigheden' heeft de dubbele beveiliging uitgerekend in de ruimte waarin de drie Van Goghs zich bevonden niet gefunctioneerd.

Door John van Miltenburg en Wlm Hagemans

bevestigd.

Het provinciebestuur had aanvankelijk aanmerkingen op de kosten voor de bewaking die het museumbestuur in de begroting had opgenomen, maar is uiteindelijk akkoord gegaan met „een verstrekkende beveiliging”, aldus ir. J. van Rooij, voorzitter van het museumbestuur. „Het zou ook flauw zijn om achteraf te zeggen, dat dit niet was gebeurd als we meer geld hadden gekregen,” stelt Van Rooij. „Er is niet op beveiligingskosten bezuinigd. Aangelegd is wat we op dat moment juist achten. En er is een bedrijf ingeschakeld dat de beveiliging verzorgt. Dat is in onze opvatting nog steeds voldoende. We zullen eerst moeten weten wat er precies is gebeurd en moeten niet in paniek reageren.”

■ Onderzoek

Het provinciebestuur heeft de exploitatie van het museum eind 1987 laten onderzoeken door de Stichting Onder-

Bovendien zou meer aandacht moeten worden geschonken aan de kwetsbaarheid van de beelden in de tuin aan de achterzijde en het gebouw zelf met het oog op vandalisme en graffiti-spuitsers. Het museumgebouw is bovendien kwetsbaar vanwege het ondergrondse riviertje, de Binnendieze, dat eronderdoor stroomt.

■ Onderzoek

Het Noordbrabants Museum staat bekend als een goed beveiligd museum. De Koninklijke Nederlandse Oudheidkundige Bond (KNOB) hield in 1988 een onderzoek naar veiligheidsaspecten rond vijftig musea. Daarbij scoorde het Noordbrabants Museum erg hoog. „Het museum heeft alle ingrediënten voor een goede beveiliging”, aldus Th. Elsing, directeur van de KNOB. „Het hang- en sluitwerk achter de schilderijen, tussendeuren die afgesloten kunnen worden en dergelijke. Alleen de tuin is een zwakke plek. Wat je ook

B.D.

29/6/90

Genneper Watermolen,
Vincent van Gogh, Nuenen, 1884-11

Zittende boerin met daagse muts
Vincent van Gogh Nuenen, 1885-03

Spittende boerin
Vincent van Gogh Nuenen, 1885-09

Van Gogh-rover hoort gevangenisstraf van 14,5 jaar eisen

¹¹¹⁷
DEN BOSCH - De 48-jarige H. van der S. heeft gisteren voor het hof in Den Bosch in hoger beroep in totaal 14,5 jaar gevangenis tegen zich horen eisen wegens twee kunstroven en een twee gewelddadige overvallen. De rechtbank had hem tot dezelfde straffen veroordeeld.

Voor de roof van drie schilderijen van Van Gogh uit het Noordbrabants Museum in Den Bosch in juni 1990 eiste procureur-generaal mr. Franken vier jaar tegen Van der S., en hetzelfde tegen zijn 38-jarige compaan J. de M. uit Sas van Gent. Van der S. en De M. hebben altijd ontkend iets met deze kunstroof te maken te hebben. De roof duurde vijf minuten en de dieven lieten een veel kostbaarder Mondriaan in dezelfde zaal als de Van Goghs hangen.

Alleen 'De Spittende Boerin'

gekomen. De M. erkende dat doek in zijn bezit te hebben gehad. Wegens een overval op een museum in Leerdam, eind 1988, eiste mr. Franken 4,5 jaar tegen Van der S. Hij moet ook driemaal 1.500 gulden schadevergoeding betalen aan de beheerder en twee andere mensen, die hij daar had vastgebonden, gekneveld en bedreigd. Tegen de 41-jarige Amsterdammer A.B. eiste de procureur vier jaar wegens uitlokking van deze kunstroof, waar een Frans Hals en een Ruysdael werden gestolen.

Kroongetuige in de beide kunstdiefstallen was de ex-vriendin van Van der S., die bij de politie zeer belastende verklaringen aflegde. Haar jarenlang drugsgebruik maakt dat zij zich niet eens de gebeurtenissen van twee dagen geleden kan herinneren, laat staan van jaren terug, verweerde Van

Twee personen werden veroordeeld voor de diefstal. Na een anonieme tip vond de politie één schilderij terug.

bezorgt Van Goghs terug

Langdurig geheim overleg afgesloten, toch 'geen deal'

door PETER R. DE VRIES

DEN HAAG — De Amsterdamse strafpleiter mr Vincent Kraal heeft gisteren persoonlijk twee gestolen schilderijen van Van Gogh op het parket van de advocaat-generaal in Den Haag terugbezorgd. De waarde van de kunstwerken wordt geschat op vijftien miljoen gulden.

De doeken — 'Zittende boerenvrouw met daagse muts' uit 1885 en 'Raderen van de watermolen te Gennep' uit 1884 — waren in juni 1990 uit het Noordbrabants Museum in Den Bosch geroofd. De schilderijen zijn licht beschadigd.

De overhandiging vormde het sluitstuk van langdurige, geheime onderhandelingen tussen mr Kraal en het Openbaar Ministerie, maar het parket in Den Haag ontkent met klem dat er sprake is geweest van een 'deal'. Eerder had mr Kraal laten weten, dat de twee olieverfschilderijen onder 'handbereik' waren van zijn kantoor op de 24-jarige Amster-

minder zinvol was de zaak van H. door te zetten.

„H. heeft trouwens een behoorlijke straf van de rechtbank gekregen en deze inmiddels bijna uitgezeten. Er is dus geen sprake van een deal.” De teruggave van de schilderijen beschouwt hij als 'een aktie van een spijtoptant'.

Mr Kraal stelt evenwel dat hij de schilderijen in opdracht van zijn cliënt, die morgen vrijkomt, heeft terugbezorgd. Over het wel of niet sluiten van een deal houdt hij zich op de vlakte: „De officier had er kennelijk spijt van dat hij hoger beroep had aangetekend en dus zijn er in deze zaak twee

---

Na de veroordeling van de twee daders in 1990, stelde een gevangen hasjhandelaar in de Bijlmerbajes in 1994 strafvermindering voor in ruil voor de twee geroofde Van Goghs.

Gevangene stelt justitie ruil voor met Van Goghs

Van onze verslaggever

AMSTERDAM — Een man die is veroordeeld voor hasj-
mokkel wil twee gestolen

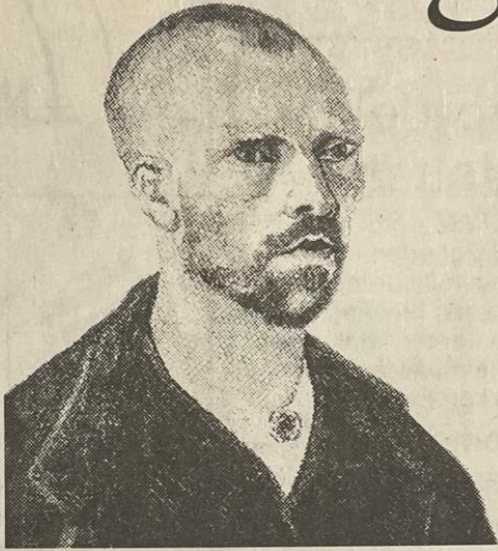
werd in 1991 teruggevonden in een kluis in een bank in het Belgische Eeklo. Voor de diefstal werden vorig jaar twee man-

Van Gogh als wisselgeld

GHOFF

rdamse hasjs-
eg onlangs in
stedelijke huis
l ideetje. Al da-
baans benauwd
an de Middel-
ustitie mr. D.
angekondigd in
en gaan omdat
half jaar cel, te
had Van der Bel
sander vergel-
ijf, te weten het
eduizend kilo
moest C.H. nu
enken. En dus
t, mr. Vincent
n, bij zich om
niek idee te be-
ier van justitie
intrekken zou
oor twee gesto-
a Vincent van
eren.
had hij niet zelf
andere boeven
n veroordeeld.
l ervoor zorgen
wamen.

Een advocaat die, namens zijn cliënt, twee gestolen Van Goghs aanbiedt in ruil voor strafvermindering. Dat riekt naar een 'deal' met een ranzig bijmaakje. Hoe zit het met de ethiek van de advocatuur?

middeling van t
medewerksters
wordt ons te wo
vervolgens een r
gen 'wat ing
waaruit te de
gens hem, K
lijk oren h
pro-quo-
een de
Een ste
terhaald
geen etmaa
terie gedepo
monde van de
ficier D. Veuri
wijzing: „We ku
een dergelijke v
Het hoger beroep
justitie tegen C.H
handhaafd”.

Onvervangb
Inderdaad, zo n
ren, 'geen moeil
mr. Kraal te sp
diametraal teg
optie die hij
miljoenenber
Goghs hoor
genoeg o
van een

Van Goghs terug na intrekken hoger beroep

Amsterdam – Een man die is veroordeeld voor hasjismokkel wil twee gestolen schilderijen van Van Gogh teruggeven als het openbaar ministerie het hoger beroep tegen hem intrekt.

De delinquent kreeg uiteindelijk stafvermindering, de schilderijen werden door de advocaat terug bezorgd. Deze deal was de eerste in een rij, die ervoor zorgde dat kunstroof loonde in Nederland.

Nederland dreigt paradisijs voor kunstmafia te worden

Door Joost Vermeulen

¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷
Sinds de invoering van het Nieuw Burgerlijk Wetboek (NBW) op 1 januari is er in de media veel aandacht geweest voor allerlei kleinere en grotere veranderingen. Maar aan een van de wezenlijkste veranderingen die er in ons rechtstelsel met de komst van dit Nieuwe Wetboek is opgetreden, werd eigenlijk betrekkelijk weinig aandacht besteed. En pas onlangs verschenen in de juridische literatuur artikelen waarin de gevolgen werden behandeld van de invoering van een regeling over de zogeheten 'verkrigende verjaring', want daar gaat het om.

De mening van juristen is overvallend negatief. Men waarschuwt vooral voor de ongewenste gevolgen van de invoering van deze nieuwe regeling. Een aantal juristen suggereert zelfs dat het Nederlandse kunstbezit sinds 1 januari extra bedreigd wordt en dat Nederland, als er geen aanvullende maatregelen komen, het centrum dreigt te worden van de handel in gestolen kunst. „Dat Nederland door deze nieuwe regeling voor de internationale kunstmafia een aantrekkelijk klimaat gaat vormen lijkt mij een onbedoeld maar reëel aanwezig bijproduct”, luidde ook de conclusie van de Groningse hoogleraar burgerlijk recht, prof. Brunner, in een onlangs verschenen artikel met de omineuze titel, 'Dief wordt eigenaar' (in *Qoud licet, liber amicorum* voor prof. W.M. Kleijn, Kluwer 1992).

Volgens het oude B.W. kon een bezitter te kwader trouw — een dief, een heeler of een vinder die zijn vondst niet aanmeldt — nooit door verjaring eigenaar worden. Hoe lang men een goed ook in zijn bezit had, nimmer kon men zich formeel eigenaar noemen. Wel was het zo dat het recht tot revindicatie, de mogelijkheid van de eigenaar om het gestolene of op andere manier onrechtmatig verkregene nog terug te vorderen, door verjaring verloren ging.

Dat gold zowel voor roerende als voor onroerende goederen. Onder het oude B.W. gold als termijn voor de verjaring van dit recht dertig jaar. Na het verstrijken van die periode kon de eigenaar zijn goed niet meer van de bezitter opeisen. Zelfs niet indien hij op dat moment nog wist aan te tonen dat de bezitter het van hem gestolen had. De gedachte hierachter was dat de wet zich in laat-

ste instantie aan de feitelijke omstandigheden dient aan te passen. Maar de bezitter werd desondanks geen eigenaar. En ook bestond er tot 1971 in het oude B.W. voor de eigenaar nog de mogelijkheid om ook na die periode van dertig jaar genoegdoening te krijgen. Hij kon zich beroepen op het feit dat weliswaar de zakelijke rechtsvordering (de revindicatie) was verjaard, maar dat de onrechtmatige gedraging, de voortdurende inbreuk op zijn eigendomsrecht, ook na de verjaring van de revindicatie voortduurde.

Zolang de bezitter te kwader trouw niet de eigenaar was geworden, kon de eigenaar zich teweerstellen met een actie die op de onrechtmatige daad was gebaseerd. Een eis tot schadevergoeding ter hoogte van de waarde van het gestolene behoorde dan bijvoorbeeld tot de mogelijkheden. In 1971 werd echter door de minister van justitie bij memorie van antwoord voorgesteld deze vordering tot beëindiging van een onrechtmatige toestand, net als de revindicatie aan verjaring te onderwerpen.

Daarmee was volgens veel juristen echter de situatie met het onrechtmatig eigendom nog niet geheel sluitend. Want was enerzijds de revindicatie, op grond van de hierboven aangegeven algemeen geldende gedachte dat de wet zich in laatste instantie aan de realiteit dient aan te passen, aan verjaring onderhevig, dat goldt nog steeds niet voor het eigendomsrecht. En daardoor bestond de merkwaardige situatie dat na dertig jaar een goed niet meer kan worden teruggevorderd van de bezitter, maar dat de bezitter geen eigenaar was.

In het NBW werd daarom een sluitend stelsel gecreëerd. Op het moment dat het recht op revindicatie en het recht op de vordering tot opheffing van de onrechtmatige daad zijn verjaard, verliest de eigenaar ten gevolge van diezelfde verjaring het eigendom en wordt de bezitter te kwader trouw eigenaar.

Tegelijk met de invoering van deze nieuwe regeling heeft de wetgever ook de verjaringstermijn aanzienlijk ingekort. In de oude situatie gold een termijn van dertig jaar. Die is in het NBW teruggebracht tot twintig jaar.

Maar wat zijn nu de bezwaren en waarop is de stelling gebaseerd

dat Nederland wel eens een paradisijs zou kunnen worden voor de internationale kunstmafia? Wanneer het gaat over onroerende goederen zullen velen het kunnen billijken dat een bezitter, ook al is hij te kwader trouw, na verloop van tijd toch eigenaar wordt. Want zeker in een klein en drukbevoend land als het onze, is de kans dat iemand een onroerend goed ongemerkt in bezit neemt vrijwel verwaarloosbaar. Nog daargelaten de openbare registers waarin al het onroerend goed wordt bijgehouden. Wie dus na twintig jaar nog niet heeft ontdekt dat zijn land of huis door derden in bezit was genomen, of het wel gemerkt heeft maar geen actie ondernomen, kan zich er

nauwelijks over beklagen wanneer het recht nadien het eigendom aan de bezitter toekent.

Heel anders ligt dat echter bij roerende goederen. In het merendeel van de gevallen is de eigenaar onbekend met degene die hem zijn bezit heeft afgenomen. En zolang hij niet weet wie de bezitter te kwader trouw is, kan hij ook niets ondernemen. Het enige goed ongemerkt in bezit neemt (meestal een dief) vervolgens moet doen is de zaak verborgen houden en geduld uitoefenen. Na twintig jaar kan hij vervolgens het gestolene zijn eigendom noemen.

Nu zal in een groot aantal gevallen ook hier geen 'moreel' probleem ontstaan. Want iedereen in Nederland begrijpt dat de wetge-

ver met de invoering van het verkrijgen van eigendomsrecht door verjaring heeft willen voorkomen dat iemand die een kleinigheid, een fiets, een autoradio of een cd-speler, heeft gestolen daar na twintig jaar nog wettelijk over kan worden aangesproken. En de redelijkheid van deze redenatie valt alleszins te verdedigen. In de meeste gevallen zal de eigenaar na al die tijd vergeten zijn dat hij het goed ooit bezat. En de voorwerpen hebben in die periode ook allang hun waarde, zowel financieel als emotioneel verloren. Dat geldt echter niet voor kunstvoorwerpen, antiek, manuscripten of zeldzame boeken. Die nemen eerder in waarde toe dan af. Ze lenen zich dan ook uitstekend voor een dief met een beetje geduld.

Hierin schuilt dus het gevaar. Door de nieuwe regeling van de verkrigende verjaring en de daar-

aan gekoppelde relatief korte verjaringstermijn van twintig jaar heeft de wetgever, zelfs zonder dat te hebben bedoeld, diefstal van kostbare of bijzondere roerende goederen aantrekkelijk gemaakt. Brunner gaat in zijn artikel al zover dat hij het ontbreken van ieder spoor van de onlangs uit het Brabants Museum gestolen Van Goghs en het uitblijven van een vraag om losgeld, als een eerste geval van diefstal ziet waarbij de daders zich in de toekomst, met verwijzing naar deze nieuwe regeling, zullen verrijken.

Nog aantrekkelijker wordt het voor de kunstdieven doordat de verkrigende verjaring ook geldt voor goederen die niet in Nederland zijn gestolen. Dat wil zeggen dat kunstvoorwerpen die elders zijn gestolen naar Nederland zullen worden gebracht om vervolgens hier de termijn van verjaring af te wachten. Volgens Brunner en anderen is in het NBW niet in deze lacune voorzien.

Ongetwijfeld moet de wet zich aanpassen aan de feitelijke situatie en daarvoor is het instrument van de verjaring zeer geschikt. Maar omdat men in het NBW wel erg radicaal is geweest zijn er ten aanzien van gestolen kunstvoorwerpen ongewenste bijeffecten ontstaan. Als dus de wetgever al meent dat ook voor diefstal of heling van roerende goederen een verjaringstermijn noodzakelijk is, en dat lijkt gezien de discussies in het verleden zeker het geval, dan zal op zijn minst in een aantal gevallen de nu geldende verjaringstermijn van twintig jaar weer verhoogd moeten worden. Wanneer een dief dertig, veertig of meer jaren moet wachten totdat de verjaring een feit wordt, zal hij minder snel geneigd zijn tot diefstal over te gaan. Immers de kans dat hij nadien nog voldoende tijd van leven heeft om financieel van zijn daad te kunnen profiteren wordt veel kleiner. Tegelijkertijd zou dan ook de verjaring van het recht tot revindicatie moeten worden aangepast. Maar misschien moeten bepaalde categorieën goederen wel helemaal van deze nieuwe regeling worden uitgesloten. Voor deze zaken zou dan net als vroeger moeten gelden dat zij nimmer eigendom kunnen worden van de bezitter te kwader trouw.

De auteur is medewerker van NRC Handelsblad.

De lijst waaruit dieven twee jaar geleden Ernest Héberts 'portret van Mona Lisa' sneden in het Hébert Museum in Parijs. (Foto AP)

Het getraumatiseerde museum

- Beveiliging onder loep
- Extra budget
- Aanscherping
- Monitoring
- Rapportages

Het getraumatiseerde museum

Inbraakalarmstelsel onder meer :

- PIR,
- Trilcontacten
- Drukmatten
- Verbreekcontacten
- Object Detectiesysteem
- Camerasysteem
- 2 keer per jaar volledig gecontroleerd en getest
- Brandalarmstelsel (rookmelders en sprinkeler)
- automatische doormelding naar de politie.

Vincent van Gogh
1853-1890

Zittende boerin met daags muts
maart 1885

Van Gogh maakte in de winter van 1884-1885 veel studies van boerinnen en boeren. In deze periode probeerde hij de verschillende onderdelen samen te brengen. Van Gogh had geen referentie, hij moest het hebben van een zelfvertrouwen. Deze vrouw presenteert met de typische Oost-Brabantse groene muts met gele band voorover.

Seated Peasant Woman with Day Cap
March 1885

In the winter of 1884-1885 Van Gogh made numerous studies of Peasants and Boers. Then he tried to put the various parts together. It did not come easily to him and took a lot of practice. This woman wears the typical East Brabant green cap with a yellow band at the front.

afbeelding op deze link en andere
Beeldmerk Verwijzen naar het Cultureel Erfgoed. Dit item is van de Cultureel Erfgoed Agency of the Netherlands.

Het getraumatiseerde museum

Bezetting:

- vier surveillanten op zaal
- tenminste een DHBer
- een SBCer
- Twee beveiligers in de meldkamer

Het getraumatiseerde museum

Uit gesprekken met Brabanders:

- Museum is streng
- ‘Doe ik iets verkeerd?’
- Kinderen mogen hier niets
- Ik voel me bekeken
- Gespannen sfeer
- Hoge drempel

Het ~~getraumatiseerde~~ museum inlevende

Uitdagingen nu:

- Onzichtbare beveiliging
- Ontspannen bezoek
- Geen berispingen
- Kind vriendelijk
- Angst-vrij
- In dialoog blijven

HET NOORDBRABANTS MUSEUM

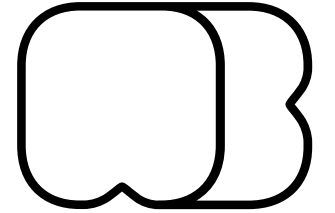

De perfecte beveiliging bestaat (nog) niet. Systemen worden steeds complexer, regelgeving is ondoorgrondelijk, verzekeringen zijn meedogenloos.

Het doel van beveiliging is ambigu: zichtbare beveiliging voor kunstrovers, aantoonbare beveiliging voor bruikleengevers maar onzichtbaarheid voor bezoekers.

HET
NOORDBRABANTS
MUSEUM

Het **inlevende**
~~getraumatiseerde~~
museum

Jacqueline Grandjean, directeur

Dienststrapport

BEVEILIGING

Molenakker 5
1777 HS Hippolytushoef
Tel: 02279 - 1851
Fax: 02279 - 1465

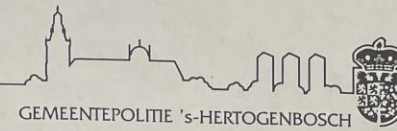
d.d. 27-06-90 19
DIENST AANGEVANGEN te 2300 uur.
Door: R.Dorland Objekt: meldkamer
Telefonische meldingen te

RONDEN:
1e van tot 2e van tot
3e van tot 4e van tot
5e van tot 6e van tot
7e van tot 8e van tot

Tijd	BIJZONDERHEDEN:
2300	Aanvang dienst, overgenomen van L.Knipmeijer.
2300	Melding van 2258 uur van Lydia overgenomen. Het betreft een inbraakmelding bij code ET 6030 die gemeldt wordt door de A.C.Vlaardingen. Melding dgg aan surv.
2315	J.Mosselaar geeft door dat de 014 om 0100 uur geopend moet worden.
2324	Dienst 6 in huis.
2330	Jan Faber verlaat de meldkamer.
2330	code ET 6030, surv meldt geen bijzonderheden. Het alarm is waarschijnlijk door beweging van de lamellen afgegaan. Dgg aan A.C.VL.
2341	Aan Jon Meiboom dgg dat R.Jonkman even langs lok. 105 moet gaan i.v.m. sleutels.
2350	Dienst 2 aanwezig op de meldkamer.
0005	Aanvang dienst 6.
0012	Salvage-unit is terug van melding.
0018	Dhr Zetz van code t355 belt en geeft door dat hij samen met de gempo aanwezig is op het N.B.Museum i.v.m. mogelijke inbraak die gemeldt werd door omwonenden. Ik heb echter geen inbraakmelding van de A.C.'s door gekregen.
0020	A.C. Arnhem belt i.v.m. uitschakeling t 355 ik heb hem het bovenstaande medegedeeld.
0025	A.C. ISS idem.
0048	Dhr Zetz meldt dat er daadwerkelijk is ingebroken en dat er 3 Van Gogh's zijn verdwenen. Ik heb hem toen gezegd dat ik het raar vond dat er dan geen inbraakmelding is doorgegeven via de A.C.'s, dat vond hij ook en begreep dat ook niet helemaal. Ik heb daarna voor dhr. Zetz even J.Bakker gebeld, en hem gevraagd of hij om 0800 uur het museum kon gaan openen. Dit was geen probleem.
0132	Beidden A.C.'s op de hoogte gebracht, ze vroegen namelijk wanneer er zou worden ingeschakeld.
0425	Dienst 4 in huis en dienst 5 heeft einde dienst.
0426	R.Vermaessen in huis.
0444	B.Bladder aanwezig.
0445	Personeel van Keron aanwezig.
0451	personeel van schoonmaakbedrijf Vos aanwezig.
0500	Dhr. van der Wijst, hoofd interne dienst van het N.B.Museum belt en vraagt om 2 beveiligingsbeambten. Tevens zegt hij mij dat ik niets omtrent datgene wat vannacht is gebeurd tegen iemand mag zeggen, en dat hij een copy van mijn rapport omtrent het gebeuren vannacht van mij wil hebben.
0509	Dhr. Jansen beampte bij Beton Son meldt dat zijn auto niet wil starten en hij vraagt of een surv. even kan gaan openen. Dienst 6 gaat voor hem openen.

E.H.B.O.: Inventans: Sleutelkast:

Voor overgave	Voor overname: (mer sleutels)	Tijd	Gezien: H.P./Dagportier	Inspectie van tot Paraaf:	Gezien:
		uur			

Aan de Directie van het
Noordbrabants Museum
Postbus 1004
5200 BA 's-Hertogenbosch

Uw brief : 10-07-1990
Uw nummer : PHV/AW/90/623/567
Oms nummer: 90/03004
Datum : 13 juli 1990

NOORDBRABANTS MUSEUM
Ingekomen: 17 JULI 1990
volgnr./doss.nr.: 44/623
te beh. door:
copie voor: PHV AvdW
afgeh. door: d.d.

Onderwerp : aansluiting.

In beh.bij: F. Gielens.

In aansluiting op uw bovenvermeld schrijven bericht ik u, dat een directe aansluiting op onze meldkamer niet mogelijk is.

Voor advies met betrekking tot de verbetering van de beveiliging van uw museum, kunt u zich wenden tot de heer M.A.J. v.d. Linden, hoofd van het bureau Technische Opsporing, Herkenning en Voorkoming Misdrijven in ons korps.
jb

De korpschef van gemeentepolitie,
namens deze,
de hoofdinspecteur van politie,

F.G.C. Gielens.